بیر گئجه اونونلا آستارادا ایکن

ـ «...سعدی صانکی منیم ایران سفرلریم بارەده دئمیش بو جمله نی: به خاطر داشتم که چون به درخت گل رسم دامنی پر کنم هدیهٔ اصحاب را. چون برسیدم بوی گلم چنان مست کرد که دامنم از دست برفت». بونو دئدی و اوزون بیر صوصقونلوغا قاپیلدی.

اونو صون یولچولوغونا گؤندەریرمیشم دئمک. سن دئمه بیرداها گؤروشمه‌یه‌جه‌ایدیک. گومان ائله بونا گؤره ده قوجا کیشی یاتماق ایسته‌میردی.

گئجه یاریسی دینجه‌لمک و بیر آز هوش قاپماق اوچون مهمانسرای آستارا داکی اوطاغیمیزا چکیلدیک. کیشی یاتماغا صویوندو گؤزلرینی یومدو و خورولداماغا باشلادی. خورولتوسو ایله قاه ـ قاه گولمه سسلری بیربیرینه قاریشدی. گولمکدن اویانیب اوتوردو. دورمادان گولوردو، قاقیلداییردی. «من خورتدادیم» دئیه یئنه گولوردو. نەده اوزدن گئتمه‌ین آغجاقانادلاری وارمیش بو آستارانین دئییردی. صانکی آغجاقاناد اونو قیدیقلاییرمیش او میغمیغانین صانجماسیندان دا گولوردو. دوغروسو منی ده گولمک توتموشدو.

یئنه یاتدی و یئنه خورولدادی.

و ... یئنه یوخو ایچینده شاققیلداییب گولوشمه‌یه باشلادی. غریبه بیر ایچدن‌لیکله گولوردو. بو دفعه آستارالی تاکسی سوروجوسونون سؤزو یوخودا یادینا دوشموشدو.

آستارا سرحدلر آچیلدیقدان صونرا یامان بیر سرعتله بؤیومکده‌ایدی او قدر کی بیز رستم معلم له آستارانی اؤلچه‌اؤلچه مهمانخانانی ایتیردیک و بیر تاکسی‌یا مینمه‌یه مجبور اولدوق تاکسی شوفری بیزه «ایستیئی‌سوز سیزی دهنزه چکیم؟» دئدی. بیز بیر آنلیغا بو سؤزدن شاشیرصاقدا دیلچی فیلان اولدوغوموز اوچون همن اونون نه دئمک ایسته‌دیگینی آنلاییبنجا سوءتفاهم رفع اولموشدو. سن دئمه آستارالی‌لار دریا(دنیز)یا «دهنز» دئیەرلر. بودا بیر خئیلی گولمه‌میزه سبب اولدو. و گئجه یوخونون ایچینده رستم بیگی گولدورن ده میغمالار یوخ بو دهنیمیزه چکیلمه‌سی مسئله‌سی‌ایمیش دئمک. رستم معلم گولمکدن آمان تاپدیقجا او سؤزو تکرارلاییردی...دهنزه چکیم .

دوروب تکرار گئییندیک ـ کئچیندیک و یولا قویولدوق. باش آلیب دنیزه دوغرو گئدیردیک. قارامسار بیر جوان کؤپک ده قویوغونو بولایا ـ بولایا دالیمیزجا دوشموش بیزیمله گلیردی. ملایم بیر اَسینتی بیزیم یارالی گؤزلریمیزی اوخشاییردی. صویوق آیازدا ایستی بیر یئل ده بعضاً اوزوموزه توخونوردو غریبه‌ایدی بیر بنا قاپیسی نین قاباغیندان کئچسه ایدیک ائله بیلردیک کی ایستی اوردان گلیر . او ایسه بیز آچیق‌لیق‌دان کئچیردیک. من بیر آز صاغا ـ صولا هرله‌ندیم. نهایت ایستی‌نین آچیق بیر دالان کیمی اوستوموزه اسدیگینی سئزدیم. رستم ده کئفلی‌لر کیمی او دیوار سنین بو دیوار منیم

ائله ییردی. اودا ایستی‌نین جهتینی آختاریرمیش. ایستی دریانین اوز بـه اوزونـدن اسیردی. رستم، «آده زلزله اولور» دئیه آددیم‌لارینی سرعتله‌ندیردی. گؤزلریمیز اراده‌سیزجه گؤیه چکیلدی. گـؤی‌ده قیـپ ـ قیرمیزی قیزارمیشدی. باشیمیزین اوستونده گؤی آلوو تپیردی. بیر آندا باشیم گیجه‌لّـه‌نمـه‌یـه باشلادی. آیاقلاریمی چتین‌لیکله چکه بیلیردیم. لپـه‌لرین اؤنلندیریلمه‌سی اوچون ساحله دوزولن صیلدیریم قایالارین اوستونده‌ایدیک آرتیق. دنیزه چاتمیشدیق رستم قولتوغوما صوخولوب منه توتوندو. «گؤزلریم قارالیر» دئدی. «دنیزمی توتوب منی؟» صوروشدو.

افقه زیلله‌نیب ایره‌لی گئدیردیک. من باریتون سسله بیر سؤزلری اوخوماق اوچون سسیمی باشیما آتمیشدیم. رستم نارین نارین آغلاییردی. اوزوموزه چیسگسن اوتورور کیمی هردن یاغیش چیله‌نیردی و دامجی‌نین دوشدو یئر کؤزه صو تؤکولور کیمی سسله‌نیردی. رستم چوخ شاعرانه تیتره‌ک بیر سسله منه بو مصراع‌لاری اوخودو:

بنال بلبل اگر با منت سر یاری است

که ما دو عاشق زاریم و کار ما زاری است

صو گؤبگیمه چاتان کیمی بیردن رستمه باخدیم آخی اونون بویو مندن آلچاق ایدی. بیردن بوغولار دئیه اونو توتماغا چالشدیم او تنها صونا کیمی دنیزین اوزونده سوزور،... اوزوردو...

گئتدی و گؤزلردن ایتدی.

تهران ـ ۱۳۷۹ ایل بایرامی